

Η ΛΥΣΙΣ

Ἄς βεβηλώνη τὰ διαυγῆ καὶ ἐλεύθερα ὕδατα τῆς φαληρικῆς ἀκτῆς ἢ ὑβριστικὴ παρουσία τῶν πλοίων τῶν ξένων δυνάμεων. Ἄς ὑπενθυμίῃ ὁ ἀγέρωχος αὐτῶν ὄγκος τὰς πικρὰς ἡμέρας τοῦ ὄνειδους καὶ τῆς ταπεινώσεως τῆς ὁποίας ἐνομίζομεν ἀνεπιστρεπτὴ παρελθούσας καὶ τὰς ὁποίας εἰμαρτοφεῦ! νὰ ἐπαναφέρῃ ἡ χαμέρπεια καὶ ἡ ἠλιθιότης τῆς διεπούσης ἡμᾶς μικροπονήρου πολιτικῆς. Ὅσον ἀλγεινῶς καὶ ἀντιτρώσκηται ἡ φιλοτιμία μας ἐκ τῆς ἀγροίκου ἐπιβολῆς τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου, δὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν οὔτε νὰ καταξαναστῶμεν κατὰ τῆς βίας, οὔτε ἀρὰν νὰ ἐκφέρωμεν κατ' αὐτῆς. Ἄν ἀποθέμενοι πρὸς καιρὸν τὴν ὀδύνην σταθμίσωμεν μετὰ ψυχραιμίας τὰ πράγματα, θὰ εὐρωμεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐνασκηθεῖσα καὶ ὑπὲρ τὸ δέον ἔσως βραδύνασα βία τῶν δυνάμεων πρέπει νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς εὐεργετικὴ ἂν μὴ ὡς σῶτειρα, καὶ ἡ ἀρὰ ἥτις ἀνέρχεται εἰς τὸ στόμα μετατρέπεται εἰς κραυγὴν αἴνου καὶ ἐπευφημίας πρὶν ἐξέλθῃ τῶν χειλέων. Πρὸς τὸν Ροῦμβολδ, τὸν Μπρίγκεν, τὸν Τραούτεμπεργ, τὸν Κουρτοπάσσην καταντῆ σχεδὸν νὰ αἰσθανώμεθα εὐγνωμοσύνην, οἷαν συνήθως αἰσθανώμεθα πρὸς τοὺς κλητῆρας ἢ τοὺς χωροφύλακας τοὺς παρεμβαίνοντας ἵνα θέσωσι τέρμα εἰς ἀγενὲς καὶ ἀηδὲς θέαμα ἐπὶ μακρὸν παρατεινόμενον.

Τὸ τέρμα ἐτέθη, σκαιῶς ἔσως, βιαίως, μετὰ κολάφου σφοδροῦ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐτέθη τέλος πάντων. Ἐτελείωσαν ὅλα καὶ αἱ ἀπὸ δεκαπενθημέρου εἰς δεκαπενθήμερον ἀρειμάνειαι ἀναβολαὶ τοῦ κ. Κοντογοῦρη καὶ αἱ πυρετώδεις παραγγελίαι καὶ εἰς ναύσταθμον διαπεραιώσεις τοῦ κ. Μπούμπουλη καὶ ἡ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κλίμακα τῶν βαθμῶν ἀνοδος τοῦ κ. Μαυρομιχάλη καὶ ἡ διαβίβασις τῶν χαρμωσύνων εὐαγγελίων πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους ὑπὸ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου καὶ αἱ ἐνθουσιώδεις διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Εὐρον ησυχίαν τὰ ἀτμόπλοια, οἱ ἡμίονοι καὶ οἱ στρατηγοί. Ἐσταμάτησεν ἡ ὑψωσις τοῦ πυρετοῦ καὶ τοῦ ναπολεονίου. Ἐμείναν ὅλοι ἐμβρόντητοι, κεχρηνότες παράλυτοι διὰ τὸ ἀπρόοπτον. Τὸ πρωὶ ἐξύπνησαν μὲ τ' ἀναστάσιμα πυροβολήματα καὶ ἠύφρανθησαν μὲ τὴν δαφίλειαν τῆς πασχαλινῆς πανδαισίας καὶ τὴν νύκτα κατεκλίθησαν ἔχοντες ἑναυλον εἰς τὰ ὄτα τὴν φωνὴν τῶν πωλητῶν τῶν παραρτημάτων δι' ὧν ὁ πρωθυπουργὸς ἀνήγγελλε τὴν ἄλλην ἐκείνην διέσσημον φωνὴν τὴν ὁποίαν ἤκουσε, καὶ δι' ὧν προσέφερε τὰ λάχανα πρὸς διευκόλυνσιν ἔσως τῆς πέψεως τόσοσ τερατώδους καταποτίου. Τὰ λάχανα! αὐταὶ ἦσαν αἱ τελευταῖαι δάφναι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Συνήθως ἅμα ὡς καταπίπτει ἡ λεοντὴ ὁ ὑπ' αὐτὴν ὑποκρυπτόμενος πρέπει ἀμέσως νὰ δεῖξῃ τὰς ἀναλλοιώτους χορτοφάγους ἔξεις τοῦ γένους του.

Ἐπῆρχον τινές, πολλοὶ ἔσως, πιστεύσαντες καὶ ἐλπίσαντες μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Δὲν εἶχον οἱ σωφρονέστεροι ἐξ αὐτῶν πεποιθήσιν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίοδον κυβερνώντων τὸ δῦσμοιρον ἔθνος εἶχον ὁμῶς πεποιθήσιν εἰς τὴν φορὰν τῶν περιστάσεων. Ἐνόμιζον ὅτι ἀπητεῖτο ὀλιγώτερον θάρρος ὅπως εἰσακούσωσι τὴν φωνὴν τῆς τιμῆς, ἥτις ἤχει στεντορεῖως ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς ἐλληνικῆς γῆς παρὰ ὅπως πεισθῶσι εἰς τὴν εἰσῆγησιν τῆς ἐπονειδίστου ὑποχωρήσεως καὶ ν' ἀντιμετωπίσωσι τὴν δικαίαν τοῦ ἔθνους ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν. Ἠλπισαν μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ὅτι ἡ μόνη ἐμπρέπουσα ἀπάντησις εἰς τὴν αὐθάδη προσταγὴν τῶν ἰσχυρῶν θὰ ἦτο ἑτέρα ἄμεσος προσταγὴ ὅπως ἀντηγήσῃ ὁ τουφεκοβολισμὸς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν συνόρων Ἠλπισαν..... ἀλλ' εἰς μάτην. Τὰ μαλάκια δὲν

ἔχουσιν αἷμα, οὐδὲ εἶνε δυνατόν νὰ μεταγγισθῆ εἰς αὐτὰ αἷμα ἔξωθεν. Καὶ ἡ κυβέρνησις μας ὡς μαλάκιον, ὡς σηπία ἀφοῦ ἀνέμεινε προκλητικῶς τὸν κάμακα, ἔχυσεν ἔπειτα τὴν μελάνην τῆς διὰ νὰ θολώσῃ τὰ ὕδατα καὶ νὰ καταρθώσῃ οὕτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς συγχύσεως νὰ ἐξαφανισθῆ καὶ νὰ διαφύγῃ.

Ἡ κωμωδία ἐτελείωσε. Plaudite cives! Ἄλλὰ πόσα θεωρικὰ ἐστοίχισεν εἰς τὸ ἔθνος, εὐγενῆ ἀλλὰ δῦσποτμον χορηγόν!

Καταμερίσατε τοὺς ἑπτὰ μακροὺς μῆνας εἰς ἡμέρας, εἰς ὥρας, εἰς λεπτὰ καὶ θὰ εὐρητε πόσας μυριάδας στιγμῶν ἀγωνίας καρδιοθόρου, ἐλπίδων ἀδικόπως διαψευδομένων, πικρίας, ὀδύνης, ἀπελπισίας διήλθομεν ἕως σήμερον.

Ἀθροίσατε τὰ σπαταληθέντα μέχρι τοῦδε καὶ θὰ ἴδητε ποῖος τεράστιος σωρείτης χρυσοῦ ἀποτελεῖται καὶ θὰ ὑπολογίσητε ποῖον ἀντίστοιχον βάρος χρέους θὰ φέρῃ ἐπὶ τῶν γυμνωθέντων νώτων του εἰς γενεὰς γενεῶν ὁ ἐλληνικὸς λαός.

Μετρήσατε τὰς νεαρὰς ὑπάρξεις ὅσας ἐθέρισαν αἱ κακουχίαι καὶ αἱ ἐπιδημίαι ἐν τοῖς νοσοκομείοις τῆς Λαμίας, τῆς Χαλκίδος, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἄρτης. Ὑπολογίσατε πόσοι θὰ ἐπιστρέψωσι ὠχροί, καταβεβλημένοι, πυρέσσοντες, φέροντες τὰ σπέρματα θανατηφόρων νόσων εἰς τὰς ἐστίας των καὶ θὰ κατακλιθῶσιν ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῶν διὰ νὰ μὴ ἐγερθῶσι πλέον καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι ὀλιγώτερον φονικὸς θ' ἀπέβαινε καὶ αὐτὸς ὁ αἱματηρότατος καὶ πεισματωδέστατος πόλεμος.

Ἀναλογίσθητε πόσοι γονεῖς ἐστερήθησαν τῶν μόνων στηριγμάτων τοῦ γήρατος αὐτῶν. πόσα τέκνα ἀπέμειναν ὀρφανά, πόσοι οἶκοι ἠρημώθησαν, πόσαι χεῖρες τίμιαι ἐτάθησαν ἐπαιτοῦσαι τὸν ἄρτον, πόσοι κατεστράφησαν ἀπολέσαντες τὸ ἔργον των, πόσοι ἐχρεωκόπησαν συντριβέντες ἐκ τῆς φρικτῆς δυσπραγίας. Κυττάξατε περίξ καὶ ἴδετε τοὺς ὀλίγους φίλους ἡμῶν ἀποστρέφοντας μετ' ἀθυμίας καὶ αἰσχύνης τὸ πρόσωπον, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐναθρονομένους καὶ χλευάζοντας ἡμᾶς, τὸν ἐλληνισμὸν πνέοντα τὰ λοισθια. Ἀθροίσατε πάντα τ' ἀνήκουστα ταῦτα δεινὰ καὶ θὰ ἴδητε τί ἐπλήρωσε τὸ τλήμων ἔθνος καὶ πόσα ὑπέστη.

Μυρία ἐπίθετα ἀνέρχονται εἰς τὰ χεῖλη, ἀλλὰ κανέν ἐξ αὐτῶν δὲν εἶνε τόσοσ βαρὺ ὥστε νὰ χαρακτηρίσῃ ἐπαρκῶς τὴν ἐθνικὴν συμφορὰν, ὅπως δὲν δύναται ἀφ' ἑτέρου νὰ εὐρεθῆ κανεὶς ὀρισμὸς διὰ τὴν ἀνοχὴν τοῦ ἔθνους. Ἐὰν ἡ κωμωδία λήξῃ ὀριστικῶς ὅπως ἐληξε, χυδαίως δηλαδὴ καὶ ἀηδῶς καὶ δὲν ἐπακολουθήσῃ ἐπίλογος δι' οὗ νὰ ἐξαγνισθῆ ἡ φιλοτιμία τοῦ ἔθνους, τότε ἐν ἀκόμῃ ὑπολείπεται: Νὰ ἐκπατρισθῶμεν ὅλοι καὶ νὰ παραδώσωμεν τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου μέχρι τοῦ Ταινάρου ὡς ἀπέραντον ἀγρὸν εἰς τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον διὰ νὰ ρυτεύσῃ εἰς αὐτὸν τὰ κοκκινογούλια, τῶν ὁποίων τὸν σπόρον μετὰ τόσης ἀξιεπαίνου προνοίας ἔσπευσε νὰ προμηθευθῆ, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς τὸ εἶπε καὶ ὁ πρωθυπουργός, τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἀνήκει πλέον εἰς τὰ λάχανα.

ΣΤΡΕΨΙΘΟΜΕ

